

kunnen krijgen over een aantal bestekken voor geconserveerd bloed volgens prof dr. J. G. G. BORST, van welke bestekken de Centrale Bloedtransfusie-Commissie een groot aantal heeft doen aanmaken.

Volgens deze regeling zullen zestig ziekenhuizen in ons land gratis over deze bestekken — welke bij een uitgebreid gebruik zeer goed hebben voldaan — kunnen beschikken.

Mochten ook andere ziekenhuizen een aantal dezer ampullen in gebruik wenschen te nemen, dan verzoekt de Commissie hiervan mededeeling te willen doen aan haar Secretariaat, Prinsessegracht 27, 's-Gravenhage.

Namens de Centrale Bloedtransfusie-Commissie,

's-Gravenhage, 19 November 1940.

De Voorzitter,

R. N. M. EYKEL.

NOGMAALS DE PRAEVENTIE VAN VENERISCHE ZIEKTEN.

In mijn ingezonden stuk over dit onderwerp op blz. 4557 in het *N. T. v. G.* van 16 Nov. 1940 wordt op den ten regel van boven het *N. T. v. G.* van 9 Februari 1940 aangehaald, doch dat moet zijn *N. T. v. G.* van 9 November 1940.

Op den 14en regel van onderen op dezelfde bladzijde behoort direct achter sol. iodii spirit. tusschen haakjes 10 pCt. te worden gevoegd. Immers sinds 1934 is in het 1e supplement der vijfde uitgave van de *Nederlandsche Pharmacopee* het recept van de solutio iodii spirituosa van 10 pCt. dier vijfde uitgave veranderd in een solutio iodii spirituosa van $6\frac{1}{2}$ pCt. (In plaats van spiritus fortior is daarbij dan spiritus genomen). Schrijft men dus sol. iodii spirit. zonder meer op dan zou dus het recept voor 2 pCt. joodtinctuur moeten luiden:

sol. iodii spirit. $6\frac{2}{13}$ cM³.

spirit. 70 pCt. ad 20 cM³.

Daar deze schrijfwijze voor den medicus practicus (en misschien ook voor den apotheker) nogal ingewikkeld wordt, is het handiger om achter de sol. iodii spirit. tusschen haakjes 10 pCt. te voegen.

Ik meen echter nog een belangrijker reden te hebben om het niet als een gelukkige greep van de pharmacopee-commissie te beschouwen, toen deze het jodiumgehalte van de jodiumtinctuur bracht van 10 pCt. op $6\frac{1}{2}$ pCt. En wel op grond van de volgende proef die ik in 1936 nam met 20 proefpersonen in het K.P.M. ziekenhuis „Petamboeran” te Batavia, nadat ik te voren had geëxperimenteerd op mijn eigen huid en op die van eenige personen uit mijn omgeving. Bij die 20 proefpersonen werd op de buigzijde van den linker bovenarm onder elkaar 10 pCt. joodtinctuur en 5 pCt. joodtinctuur gepenseeld, en op de overeenkomstige plaatsen aan de buigzijde van den rechter bovenarm $6\frac{1}{2}$ pCt. joodtinctuur en 3 pCt. joodtinctuur. De huidreacties die den volgenden dag te zien waren qualificeerde ik in vieren, te weten nihil, licht erytheem, erytheem en dermatitis, welke ik respectievelijk met de cijfers 0, 1, 2 en 3 aanduidde. De som dier cijfers voor de betreffende jodiumoplossingen van deze 20 proefpersonen was

voor 10 pCt. joodtinctuur	40
„ $6\frac{1}{2}$ „ „	35
„ 5 „ „	23
„ 3 „ „	8

Uit dit resultaat blijkt mijns inziens duidelijk, dat $6\frac{1}{2}$ pCt. jodiumtinctuur de huid slechts weinig minder irriteert dan dit met 10 pCt. jodiumtinctuur het geval is. Door 5 pCt. jodiumtinctuur worden de huidreacties echter reeds veel minder, terwijl deze bij 3 pCt. jodiumtinctuur practisch zijn te verwaarloozen.

Ik heb deze proef nooit gepubliceerd en er slechts mede volstaan om in het *N. T. v. G.* van 3 Augustus 1935 op blz. 3707 te vermelden dat mijn eigen huid 3 pCt. jodiumtinctuur zonder merkbare reactie verdroeg, en bij 4 pCt. jodiumtinctuur een licht erytheem gaf te zien.

Nu is het verder merkwaardig, dat vele medici in de practijk, geleid door de ervaring, zich tamelijk wel weten te redden buiten de receptformules der pharmacopee

om, want in verschillende behandelingskamers heb ik voor desinfectie van de huid slechts 5 pCt. jodiumtinctuur, of die van nog lager percentage aangetroffen.

Tot slot wil ik nog een paar opmerkingen en vragen beantwoorden welke eenige belangstellende medici mij deden toekomen.

Een opmerking luidde: „Waarom schrijft Gij altijd alleen maar over de persoonlijke prophylaxis van geslachtsziekten voor mannen, en waarom ook niet, in dezen tijd van moderne opvattingen, over de persoonlijke praeventie van geslachtsziekten voor vrouwen?” Deze medicus vroeg dit niet zonder reden, want eenige weken geleden had hij mij om advies getelephoneerd omdat hij plotseling voor een geval was komen te staan, waarbij een vader zijn dochttertje van 14 jaar, dat zich eenige uren tevoren met een soldaat had afgegeven, bij hem bracht voor desinfectie en verhoeding van zwangerschap.

Mijn antwoord op die opmerking is, dat uit den aard der zaak in de practijk deze praeventie van geslachtsziekten voor mannen van veel meer belang is dan die voor vrouwen. Er begeven zich nu eenmaal oneindig veel meer mannen naar prostituées dan vrouwen naar beroepsgigolo's. Verder komt er in het algemeen niet veel van terecht, dat een prostituée na iederen coitus urineert, de vagina met een geschikt antisepticum zorgvuldig irrigeert, zich verder met een doelmatig antisepticum in de urethra inspuist, om dan vervolgens de huid der uitwendige genitalia plus anus nog zorgvuldig te desinfecteeren. Er zouden nog meer redenen zijn op te noemen, waarom een deugdelijke desinfectie bij deze vrouwen telkens na den coitus in de practijk niet goed mogelijk is, doch dit zou ons hier te ver voeren. De meest hygiënische prostituées brengen het in het algemeen niet verder dan na den coitus te urineeren en zich de vagina te irrigeeren met een antisepticum. Hiervoor gebruiken zij meestal een lichtpaars gekleurde kaliumpermanganaatoplossing, niet schools gedoseerd, doch zoo maar op het oog bereid. Dit alles is echter ten eenenmale onvoldoende, en infecties blijven dan ook in den regel te gelegenertijd niet uit.

Mijns inziens kan men echter een patiënte, die eenige uren tevoren is verkracht, als volgt afdoende desinfecteeren: allereerst laat men haar de blaas leeg urineeren. Terstond daarna moet men zorgvuldig de vagina irrigeeren met een op 40° C. verwarmde sol. oxycyanet. hydrargyrici 1 : 1000. (Oxycyanetum hydrargyricum wordt in dezelfde concentratie gewoonlijk veel beter verdragen dan een sublimateoplossing, terwijl de antiseptische kracht van oxycyanetum hydrargyricum slechts weinig minder wordt geschat dan die van sublimaat. Volgens MANTEUFEL en ZSCHUCKE is die verhouding ongeveer als 3 : 4). Onmiddellijk daarna spuit men 5 cM³ argyrol 5 pCt. in de urethra en daarna dept men de vulva droog, en men brengt een uitgeknepen boorwaterwatje als tampon vóór in de vagina. Daarna penseelt men de huid van de vulva, van den mons pubis en van de liezen zorgvuldig met 2 pCt. jodiumtinctuur.

Het uitgeknepen boorwaterwatje moet men vóór in de vagina aanbrengen opdat er geen oxycyanetum hydrargyricumoplossing meer kan druppelen nit de vagina over de gejojodeerde huid. Dit alles om eventueele vorming van joodkwik te voorkomen, dat berucht is voor het verwekken van dermatitis.

Omdat nog een andere arts mij verzocht hem te melden met hoe groote tusschenpoozen de argyrolinspuitingen van respectievelijk 1, 2, 3, 4 en 5 cM³ bij den man moesten worden verricht, zij hier nog medegedeeld, dat het de bedoeling is dat deze inspuitingen onmiddellijk na elkaar geschieden, zoodat de geheele desinfectie met joodtinctuur 2 pCt. en argyrol 5 pCt. door een geoeffenden medicus in ongeveer 10 minuten wordt verricht.

Haarlem, 25 November 1940.

P. J. VAN PUTTE.

EENVOUDIG ALLERGISCH ONDERZOEK.

Collega KREMER brengt het oude meeningsverschil cutane of intra-cutane reactie wederom voor het voetlicht. De onbevooroordeelde lezer zal bemerkt hebben, dat onzerzijds geen stelling voor of tegen een dezer methodes genomen werd, maar dat de aandacht op de schrapjesmethode gevestigd werd, als eenig bruikbaar mid-